RĂSPUNS TOVARĂȘULUI ION AMĂRĂȘTEANU

Sub titlul „Stadionul Tineretului a devenit... obiect de muzeu", în ziarul „Sportul" de sîmbătă 15 februarie era inserată o mențiune referitoare la juniorul craiovean BONDREA, despre care președintele clubului Electroputere afirma că „l-a propus, zadarnic, selecționerilor lotului național". Realitatea este următoarea: în urma sesizării clubului craiovean, m-am interesat îndeaproape de jucătorul Marian Bondrea (care joacă mijlocaș și nu fundaș central, cum se scrie în respectiva adresă), aflînd, deocamdată, că el nu corespunde întrutotul cerințelor unui jucător de națională (scund — 1,71 m, și lent).

Cu toate acestea, la data de 12 februarie (adică cu cîteva zile după vizita autorului articolului la Craiova) jucătorul Bondrea a fost solicitat la o convocare a lotului — programată pentru 22 februarie — de altfel, prima convocare a jucătorilor din provincie de la primirea adresei craiovene.

Vă asigur, tovarășe Amărășteanu, că voi fi omul cel mai mulțumit dacă jucătorul asociației dv. va corespunde pretențiilor echipei naționale de juniori.

prof. Gh. OLA
antrenor federal

Post restant

FORMA SAU VALOAREA?

Tovarășe redactor,

Intrebarea aceasta se pune — și-o pun de foarte mult timp și pretutindeni cei care au în grijă alcătuirea unei formații, de club sau reprezentativă — și ea dă naștere unei alternative care, finalmente, aproape niciodată nu întrunește adeziunea generală. Desigur, incertitudinea aceasta a celei mai inspirate alegeri ar trebui să se ivească — zic eu — în criteriile de selecție numai în cazurile cînd balanța înclină de puțin în favoarea unuia sau altuia din cele două atu-uri puse în discuție. Cînd lipsa de formă momentană a unui jucător valoros se arată persistentă și categorică, e fără nici o îndoială că trebuie să i se prefere un jucător de o mai mică valoare, dar dovedit, cert, mai în formă, iar cînd plusul de formă a unui jucător mai puțin înzestrat e doar vag perceptibil, alegerea valorii ar trebui să capete valoare de axiomă.

Personal, tovarășe redactor, optez pentru valoare, pentru clasă, chiar și în condițiuni de inegalitate în minusurile și plusurile amintite, deoarece experiența a dovedit că un jucător valoros, aflat într-o formă mai puțin bună, se descurcă, oricînd, mult mai bine decît unul mai puțin valoros, întîmplător mai în formă. Dar asta e, poate, numai o chestie de optică sau, poate, numai una de gust. Principalul e ca omul chemat să aleagă, să... aibă de unde să aleagă, căci trebuie să recunoașteți și dv. că în penuria de oameni buni, demni de o reprezentativă a țării, la fotbal, bunăoară — că aici e aici, de ce să ocolim realitatea? — alternativa formă sau valoare aproape că nici n-are obiect. Misiunea selecționerilor din zilele noastre e infinit mai ingrată (și, probabil, că asta și explică rîndul erori evidente în alcătuirea formațiilor) decît a celor de odinioară care, îmi reamintesc eu bine, aveau la îndemînă pentru fiecare post cîte 3—4—5 jucători la fel de buni, jucători ce, ca valoare, se găseau — cum spun turfiștii — „cap-cap". Atunci, dacă nu era David, simpaticul „Il Dio" care i-a fermecat pe italieni la ei acasă, în poartă era Pavlovici sau invers; nu era Zombory, era Sadowsky, la fel de buni, la fel de mari, ca și primii doi. Dacă nu era Bürger, era Sfera — ca să nu-i amintim decît pe cei mai cunoscuți dintre senatorii de drept — la fel de bun partener în linia de fund pentru Albu, jucătorul care deține un record unic (neegalat, încă, din cîte știm): 37 de selecționări neîntrerupte în echipa națională. Sau dacă nu era „fachirul" Kotormani, era Iuhasz, zis „lopată", celălat pisc al liniei de mijlocași; ori era Eisenbeisser; nu era Lakatos, era și mai sobrul dar tot atît de talentatul Demetrovici. Înaintarea? Nu era Bodola, era Petea Vîlcov, la fel de mare, dar corespunzînd unor calități diferite; cînd calmul Ghiță Ciolac dovedea o eclipsă de formă, „tunarul" Sepi oferea toate garanțiile că în centrul liniei de atac echipa națională avea, totuși, un om de nădejde. Alteori era Baratky „minunea blondă", asul incontestabil al loviturilor libere, pe care l-am văzut înscriind incredibile goluri — în asemenea situații — de la 30—40 de metri. Nu era intratul în legendă Dobay, era, pe aripa stîngă, Ionică Bogdan, care făcea el ce făcea — la alt diapazon de însușiri, însă — și nici că se observa lipsa celebrului său contemporan de sport.

...Și așa mai departe. Aș putea lungi mult șirul unor asemenea exemple, dar mă opresc aici. Din cei 3—4—5 jucători apropiați ca valoare, diferențiați numai de stil și de temperament, alegerea nu mai depindea decît, cel mult, de... adversarul cu care urma să joace reprezentativa: dacă trebuia, ca antidot, un jucător mai tehnic, unul mai dur sau, și asta nu de puține ori, unul doar ceva-ceva mai... calm.

...Pe cînd astăzi?

Nu, hotărît, astăzi e mult mai greu să fii selecționer al echipei naționale de fotbal.

Eu așa zic.

Al dv.,
V. T. RANU
p. conf.
C. GRIGORIU

JIUL ȘI-A ÎNCEPUT TURNEUL ÎN IUGOSLAVIA

BELGRAD, 17 (Agerpres). — Echipa de fotbal Jiul Petroșeni și-a început turneul în Iugoslavia, jucînd la Subotița cu formația locală Spartak. Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0). Scorul a fost deschis în minutul 29 prin golul marcat de Cotormani. Gazdele au egalat în minutul 55 prin autogolul lui Talpai. În continuare, fotbaliștii români vor mai susține în Iugoslavia încă trei jocuri: la Somobor, Șabat, Trvenka sau Senta.

fotbal

MECIURI AMICALE

OLTUL SF. GHEORGHE — POIANA CÎMPINA 2—2 (1—1)

Cele patru goluri au fost înscrise de **Csösz** (min. 11), **Goga** (min. 88 — din lovitură de la 11 m) pentru gazde, **Dobre** (min. 44) și **Iordache** (min. 46) pentru Poiana. În min. 60, portarul **Opanschi**, de la Poiana Cîmpina, a ratat o lovitură de la 11 metri.

Gh. Briotă — coresp.

GAZ METAN MEDIAȘ — C.F.R. SIGHIȘOARA 4—1 (1—1)

După o repriză echilibrată, divizionarii B s-au impus, adjudecîndu-și în final victoria la un scor categoric: 4—1. **Filip** (2), **Barna** și **Dodu** au marcat pentru Gaz metan iar **Hodrea** pentru C.F.R.

Z. Rișnoveanu — coresp.

MINERUL BAIA MARE — OLIMPIA SATU MARE 2—0 (1—0)

Pe un teren alunecos, echipele au desfășurat un joc plăcut, cu numeroase faze de poartă. Minerul a obținut victoria prin golurile înscrise de **Doboș** (min. 42) și **Bardi** (min. 59).

V. Săsăranu — coresp.

PETROLUL VIDELE — CHIMIA TR. MĂGURELE 1—0 (1—0)

La capătul unui joc atractiv, (deși s-a disputat pe un teren acoperit în întregime de zăpadă), fotbaliștii de la Petrolul au învins cu 1—0, autorul golului fiind **Voicu** (min. 36).

V. Nicolescu
elev la liceul din Videle

ELECTROPUTERE — UNIVERSITATEA CRAIOVA (tineret rezerve) 2—0 (1—0)

Au înscris **Lovin** (min. 18) și **Stanciu** (min. 75).

St. Gurgui — coresp. principal

METALUL HUNEDOARA — C.S.M. SIBIU 0—1 (0—1)

A.S. CUGIR — AURUL BRAD 7—1 (3—1)

Cot la cot cu prima garnitură

„Tineretul" lui Dinamo București (antrenor: Traian Ionescu), efectuează un intens program de pregătire, la... întrecere cu formația primă.

Lotul de tineret a susținut, pînă acum, 3 meciuri de pregătire, jucînd, rînd pe rînd, cu Electronica Obor (3—3), lotul național de juniori (3—1) și Metalul București (2—1).

Într-o convorbire avută cu antrenorul dinamoviștilor, Traian Ionescu, acesta și-a manifestat mulțumirea față de seriozitatea cu care se pregătesc jucătorii lui, menționînd numele lui Laiciu (portar), Cheran, Drăgan, Costică, Popescu, Doru, Marica, în care-și pune mari speranțe.

Miercuri seară la Dinamo

În vederea reluării campionatului, se pregătesc asiduu și... arbitrii! Toți „cavalerii fluierului" din municipiul București și-au dat întîlnire miercuri 19.II, la ora 18, în sala Dinamo, pentru a asculta prelegerea unui confrate, prof. ILIE DRAGHICI, despre **„Înțelegerea și aplicarea legii avantajului"**.

Semnalînd această plenară a arbitrilor bucureșteni, nu putem decît să ne exprimăm speranța ca tema ce va fi dezbătută miercuri seară să fie în acest retur... aplicată și pe teren!

Loto - Pronosport

23 FEBRUARIE — CONCURS EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES

Ne aflăm în plină vînzare a biletelor la concursul excepțional Pronoexpres din 23 februarie 1969.

La acest concurs excepțional vor fi atribuite — în număr NELIMITAT — următoarele autoturisme: „VOLGA", „DACIA 1100", „MOSCVICI 408" cu 4 faruri și radio, „SKODA 1000 M.B.".

Se mai acordă 10 autoturisme prin tragere la sorți.

De asemenea, se mai acordă premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

O altă mare atractivitate o constituie și atribuirea prin tragere la sorți a 50 de excursii în ITALIA cu avionul, de circa 8 zile.

Pentru atribuirea tuturor acestor premii vor fi efectuate 10 extrageri, a cîte 10 numere diferite din 45, în total vor fi extrase 100 de numere, premiile fiind atribuite pe 6 categorii.

Cu biletele seria „N" de 30 lei se poate participa la toate cele 10 extrageri.

Vînzarea biletelor se va face pînă la 22 februarie 1969, în paralel cu vînzarea pentru concursurile obișnuite Pronoexpres din 19 și 26 februarie 1969.

Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteți procura biletele pentru concursul Pronoexpres de mîine, a cărui tragere va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2 la ora 18,30, fiind radiodifuzată.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 7 DIN 12 FEBRUARIE 1969

EXTRAGEREA I: Categoria I: 1,5 variante a 114 913 lei; categoria a II-a: 87 a 1 654 lei; categoria a III-a: 2879,5 a 49 lei.

EXTRAGEREA A II-A: Categoria A: 6,5 variante a 18 465 lei; categoria B: 270 a 444 lei; categoria C: 4657,5 a 25 lei.

Premiul de categoria I întreg de la extragerea I a revenit participantului ANDRONACHE MIHAI din comuna Pîngărați, județul Neamț.

La poarta diviziei A...

Zilele trecute, la capătul unuia dintre antrenamentele „dure" pe care rapidiștii le-au efectuat în sala din latura dreaptă a „potcoavei" din preajma Grantului, am stat de vorbă cu Mazurachis, ex-ceferistul clujean care, recent legitimat sub culorile clubului din Calea Giulești, reprezintă, într-un fel, transferul cel mai spectaculos al acestui „relache" competițional.

Bine făcut — 1,74 m și 70 kg — tînărul Mazurachis va împlini la 8 iunie 21 de ani — mi-a mărturisit că discuția noastră reprezintă prima sa confesiune publică, primul său interviu.

Părea emoționat și poate era și normal să fie... Am vorbit mult. Poate o oră. Mai mult... Mi-a relatat succesul ultimelor examene pe care le-a trecut la I.E.F.S., al cărui student în anul II este, a amintit despre prietenia care-l va lega în continuare de vechea Napoca, de senzația de singurătate care nu-l ocolește uneori...

— Spune-mi — l-am întrebat într-un tîrziu — îți dai seama că la ora asta ești jucătorul de care iubitorii de fotbal din Giulești își leagă niște speranțe? Ionescu și Dumitriu s-au întîlnit recent pe străzile Aachenului... Tricourile cu nr. 8 și 9 ale vișiniilor așteaptă niște realizatori. A fost Marian Popescu, dar n-a realizat decît un „foc de artificii". Și focul de artificii nu ține decît o clipă... Ce părere ai?

— Știu eu, așezarea pe același plan cu Ionescu și Dumitriu mă onorează. Am venit din „B", dintr-o serie grea, unde am marcat 12 goluri; normal, suporterii Rapidului speră să reeditez această comportare. Aș vrea să nu-i dezamăgesc... Cît despre Marian Popescu, al cărui talent îl respect, cred că ne deosebește ceva esențial: eu iubesc fotbalul și vreau să mă dedic lui.

— Ai citit, nu, că antrenorul Bărbulescu și chiar Dumitriu II, într-un microinterviu publicat în ziarul „Munca", te propun pentru echipa națională, într-un ipotetic cuplu cu Dumitrache. Cum ți se pare propunerea?

— Desigur, prematură... Un jucător care naște speranțe în intimile suporterilor, rămîne, totuși, o... speranță care trebuie materializată. Urmează, deci, să certific încrederea, să joc în retur așa cum unii speră că am s-o fac și apoi, dacă va fi cazul, să fiu chemat la lot.

— Apropo de retur. Crezi că va fi greu pentru tine și de ce te temi cel mai mult?

— Cel mai mult mă tem că... n-o să mai înceapă! Nu mi-o luați în nume de rău, dar pînă nu intru pe terenul din Ploiești, în prima etapă, nu mă liniștesc. Dacă-mi va fi greu? Neîndoios, voi fi, probabil, considerat „omul de gol" și, în consecință, voi fi marcat cu strictețe, atacat „la sînge". Vreau să cred, însă, c-o să mă descurc...

— Care crezi că a fost secretul celor 12 goluri marcate la Cluj?

— În primul rînd, pasele coechipierilor, apoi, „obrăznicia" mea, faptul că mă bat pentru fiecare minge, că doresc golul la fiecare atac!

— Obrăznicie? Fii mai explicit.

— L-ați văzut pe Ball? E mic, neavantajat fizic, e însă rapid, are șut, are detentă...

Aleargă mult, intră ca o furtună în careu, ia pe cont propriu acțiuni disperate și... reușește. Iată obrăznicia unui atacant, în bunul înțeles al cuvîntului.

— O ultimă chestiune: dacă rolurile noastre ar fi inverse și dacă ai fi în locul meu, ce întrebare ai pune?

— Ce-ți dorești tu, Mazurachis, cel mai mult în acest retur?

— Și ce-ai răspunde?

— Ca măcar în ultimul joc al campionatului Giulești să aibă ocazia să urmărească un cuplu inedit: Dumitriu II — Mazurachis.

Aici discuția a luat sfîrșit, nu înainte ca interlocutorul meu, referindu-se la ultima frază, să adauge: „nu, n-o luați ca o promisiune..."

Ovidiu IOANIȚOAIA

Programul returului diviziei B, seria a II-a

Etapa a XVI-a, 9 martie
Ind. sîrmei — Medicina Cluj (1—2)
Gaz metan Mediaș — Polit. Timișoara (2—3)
Olimpia Oradea — Metalul Tr. Severin (0—3)
Metalul Hunedoara — Minerul Baia Mare (1—0)
C.S.M. Sibiu — A.S. Cugir (1—3)
C.S.M. Reșița — Electroputere Craiova (1—2)
C.F.R. Timișoara — C.F.R. Arad (2—2)
C.F.R. Cluj — Chimia Rm. Vîlcea (0—0)

Etapa a XVII-a, 16 martie
Electroputere Craiova — Olimpia Oradea (0—2)
Chimia Rm. Vîlcea — C.S.M. Reșița (0—4)
Medicina Cluj — Gaz metan Mediaș (0—0)
Metalul Tr. Severin — C.F.R. Timișoara (0—2)
Minerul Baia Mare — Ind. sîrmei (0—2)
Politehnica Timișoara — C.F.R. Cluj (2—3)
A.S. Cugir — Metalul Hunedoara (0—3)
C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu (2—6)

Etapa a XVIII-a, 23 martie
A.S. Cugir — Politehnica Timișoara (1—1)
Metalul Hunedoara — Medicina Cluj (2—2)
C.F.R. Timișoara — C.S.M. Reșița (0—0)
Ind. sîrmei — Olimpia Oradea (3—5)
C.F.R. Arad — Chimia Rm. Vîlcea (1—1)
C.S.M. Sibiu — Metalul Tr. Severin (1—2)
C.F.R. Cluj — Electroputere Craiova (1—1)
Gaz metan Mediaș — Minerul Baia Mare (0—2)

Etapa a XIX-a, 30 martie
Gaz metan Mediaș — Chimia Rm. Vîlcea (0—0)
C.S.M. Reșița — A.S. Cugir (0—2)
Ind. sîrmei — Politehnica Timișoara (2—4)
Medicina Cluj — Metalul Tr. Severin (1—2)
Olimpia Oradea — C.F.R. Cluj (2—2)
C.F.R. Timișoara — Metalul Hunedoara (1—0)
Minerul Baia Mare — C.S.M. Sibiu (0—3)
Electroputere Craiova — C.F.R. Arad (0—1)

Etapa a XX-a, 6 aprilie
C.F.R. Cluj — C.F.R. Timișoara (2—1)
Metalul Hunedoara — Olimpia Oradea (1—2)
Electroputere Craiova — C.S.M. Sibiu (0—2)
Politehnica Timișoara — Minerul Baia Mare (0—0)
Chimia Rm. Vîlcea — Medicina Cluj (0—4)
Metalul Tr. Severin — C.F.R. Arad (0—3)
A.S. Cugir — Gaz metan Mediaș (0—2)
C.S.M. Reșița — Ind. sîrmei (0—0)

Etapa a XXI-a, 13 aprilie
C.S.M. Sibiu — C.S.M. Reșița (0—1)
C.F.R. Timișoara — Polit. Timișoara (0—0)
Olimpia Oradea — Minerul Baia Mare (1—2)
Metalul Tr. Severin — Ind. sîrmei (0—0)
C.F.R. Arad — Gaz metan Mediaș (1—3)
A.S. Cugir — Electroputere Craiova (0—2)
Chimia Rm. Vîlcea — Metalul Hunedoara (0—4)
C.F.R. Cluj — Medicina Cluj (2—1)

Etapa a XXII-a, 20 aprilie
Electroputere Craiova — Chimia Rm. Vîlcea (1—0)
Ind. sîrmei — C.S.M. Sibiu (1—3)
C.S.M. Reșița — Metalul Tr. Severin (0—2)
Gaz metan Mediaș — C.F.R. Cluj (1—2)
C.F.R. Timișoara — A.S. Cugir (1—2)
Minerul Baia Mare — C.F.R. Arad (0—1)
Medicina Cluj — Olimpia Oradea (0—2)
Metalul Hunedoara — Politehnica Timișoara (1—2)

Etapa a XXIII-a, 27 aprilie
C.S.M. Reșița — C.F.R. Arad (2—6)
C.F.R. Cluj — A.S. Cugir (0—0)
Olimpia Oradea — C.F.R. Timișoara (2—1)
Chimia Rm. Vîlcea — Ind. sîrmei (1—1)
Gaz metan Mediaș — Electroputere Craiova (2—2)
Metalul Tr. Severin — Metalul Hunedoara (0—3)
Politehnica Timișoara — C.S.M. Sibiu (0—1)
Minerul Baia Mare — Medicina Cluj (0—0)

Etapa a XXIV-a, 4 mai
Metalul Hunedoara — Gaz metan Mediaș (1—2)
Chimia Rm. Vîlcea — Minerul Baia Mare (0—2)
C.F.R. Arad — C.F.R. Cluj (0—3)
Electroputere Craiova — Metalul Tr. Severin (0—4)
Politehnica Timișoara — Olimpia Oradea (1—1)
Medicina Cluj — C.S.M. Reșița (0—3)
A.S. Cugir — Ind. sîrmei (1—2)
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timișoara (0—2)

Etapa a XXV-a, 11 mai
Minerul Baia Mare — Metalul Tr. Severin (0—2)
C.F.R. Arad — Polit. Timișoara (1—0)
C.S.M. Sibiu — Olimpia Oradea (1—3)
C.F.R. Timișoara — Medicina Cluj (2—2)
Ind. sîrmei — Electroputere Craiova (1—3)
C.F.R. Cluj — Metalul Hunedoara (0—1)
Gaz metan Mediaș — C.S.M. Reșița (0—2)
A.S. Cugir — Chimia Rm. Vîlcea (1—2)

Etapa a XXVI-a, 18 mai
Chimia Rm. Vîlcea — C.S.M. Sibiu (1—3)
C.S.M. Reșița — C.F.R. Cluj (0—1)
Minerul Baia Mare — C.F.R. Timișoara (0—1)
Olimpia Oradea — Gaz metan Mediaș (1—1)
Metalul Tr. Severin — A.S. Cugir (2—3)
Medicina Cluj — C.F.R. Arad (1—5)
Polit. Timișoara — Electroputere Craiova (0—1)
Metalul Hunedoara — Ind. sîrmei (0—1)

Etapa a XXVII-a, 25 mai
Electroputere Craiova — Medicina Cluj (1—5)
C.F.R. Timișoara — Ind. sîrmei (0—1)
Chimia Rm. Vîlcea — Olimpia Oradea (1—3)
C.F.R. Cluj — Minerul Baia Mare (3—1)
C.S.M. Sibiu — Metalul Hunedoara (0—2)
C.S.M. Reșița — Politehnica Timișoara (0—1)
Gaz metan Mediaș — Metalul Tr. Severin (1—2)
C.F.R. Arad — A.S. Cugir (0—0)

Etapa a XXVIII-a, 1 iunie
Metalul Tr. Severin — C.F.R. Cluj (1—4)
Olimpia Oradea — C.S.M. Reșița (1—3)
Ind. sîrmei — Gaz metan Mediaș (0—1)
Metalul Hunedoara — C.F.R. Arad (0—1)
Electroputere Craiova — C.F.R. Timișoara (0—4)
A.S. Cugir — Minerul Baia Mare (0—0)
Politehnica Timișoara — Chimia Rm. Vîlcea (1—1)
Medicina Cluj — C.S.M. Sibiu (1—2).

Etapa a XXIX-a, 8 iunie
Chimia Rm. Vîlcea — C.F.R. Timișoara (1—1)
A.S. Cugir — Medicina Cluj (1—1)
C.F.R. Arad — Olimpia Oradea (0—1)
Gaz metan Mediaș — C.S.M. Sibiu (0—2)
C.F.R. Cluj — Ind. sîrmei (1—1)
Metalul Hunedoara — Electroputere Craiova (0—2)
Minerul Baia Mare — C.S.M. Reșița (1—2)
Polit. Timișoara — Metalul Tr. Severin (1—2)

Etapa a XXX-a, 15 iunie
C.S.M. Reșița — Metalul Hunedoara (0—1)
Metalul Tr. Severin — Chimia Rm. Vîlcea (0—3)
Medicina Cluj — Politehnica Timișoara (0—3)
Ind. sîrmei — C.F.R. Arad (0—4)
Electroputere Craiova — Minerul Baia Mare (0—2)
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Cluj (2—3)
C.F.R. Timișoara — Gaz metan Mediaș (1—3)
Olimpia Oradea — A.S. Cugir (0—2).

SPORT și MAFIA

de Lamberto ARTIOLI

MISTER GRAY (XII)

DIRKSEN: E-adevărat că dv. împreună cu organizatorul Bill Rosensohn *ați încercat să puneți pe picioare chiar și niște reuniuni pugilistice în diferite părți ale lumii?*

NORRIS: E adevărat.

BONOMI: Ne-ați putea spune de ce nu s-a mai făcut nimic?

NORRIS: N-aș ști ce să vă răspund.

BONOMI: S-a destrămat totul fiindcă Rosensohn *a avut curajul să divulge în fața procurorului districtual din New York cîteva din cele mai murdare amănunte cu privire la organizarea primei întîlniri* Patterson-Johansson *pe care chiar* Rosensohn *a perfectat-o.*

NORRIS: Eh, fiindcă afirmați acest lucru, vă pot spune că am renunțat la acordurile stabilite inițial cu Rosensohn *deoarece, din informațiile pe care le primisem, reieșea că posibilitățile lui financiare nu erau de loc extraordinare. În afară de aceasta, mă temeam că relațiile dintre mine și el ar fi dus la încălcarea legii antitrust care mai lovise I.B.C.-ul.*

KEFAUVER: Acum, aș vrea să vă pun altă întrebare, d-le Norris. Din cîte știți dv există sau nu dubii în ceea ce privește imparțialitatea unor comisii pugilistice din țara noastră?

NORRIS: N-aș ști ce să vă răspund, d-le senator. Pot să vă spun, însă, că I.B.C. putea să garanteze, foarte ușor, plata spezelor oricărui delegat care asista la meciurile desfășurate în afara New York-ului și că probabil a și profitat de acest lucru. În clipa asta, nu-mi amintesc, însă, nici un caz concret.

BONOMI: O să vă amintesc eu ceva, d-le Norris, *dacă îmi permite senatorul* Kefauver. *Există dovezi sigure în mîinile noastre că I.B.C.-ul a suportat niște speze ale lui* Julius Helfand, *fost președinte al Comisiei sportive a statului New York.*

NORRIS: Nu-mi amintesc acest amănunt.

KEFAUVER: Ce ați sugera Subcomitetului Senatului să întreprindă pentru a face curățenie în murdara șandrama a boxului nostru?

NORRIS: O intervenție a statului. Eu am încercat să fac acest lucru în 1952 cînd am oferit 100 000 de dolari conducătorului F.B.I.-ului, Edgar Hoover, *ca să însănătoșească boxul nostru.*

KEFAUVER: Și care a fost rezultatul?

NORRIS: Hoover *a respins propunerea mea iar* Frankie Carbo *s-a înfuriat la culme pe mine.*

KEFAUVER: Totuși, Carbo *a rămas colaboratorul și confidentul dv, nu-i așa? Se știe chiar că într-o zi ați spus:* „Frankie este prietenul meu. Dacă ar trebui să aleg între el și box n-aș sta în cumpănă: aș da dracului boxul".

NORRIS: Da, îmi amintesc că am zis așa. În fond, Carbo *era un om de ispravă, cel puțin din punctul meu de vedere.*

KEFAUVER: Subcomitetul nostru a aflat de la Aaron Kohn, *consilier delegat al Comisiei criminale a orașului* New Orleans, *că într-o zi din anul 1955,* Frankie Carbo *și-a permis să împartă în două — cu un singur gest — imperiul pugilistic al Statelor Unite. Vă amintiți ceva, d-le Norris?*

NORRIS: Puțin. Asta s-a întîmplat în biroul meu la Madison. *În afară de mine și de* Frankie, *mai era de față și* Blaize D'Antoni, *un negustor bogat din* New Orleans. James — *mi-a spus* Carbo, *în timp ce trasa cu degetul pe o hartă mare colorată o linie care împărțea în două Statele Unite — de azi înainte, tu o să ai nordul și* D'Antoni, *sudul.*

Aici se termină interogatoriile de la Subcomitetul Senatului, alese și „asamblate" de mine. Totuși, pentru o mai amplă documentare, voi cita în continuare ceea ce a publicat tocmai în acele zile revista „NEWSWEEK" din 19 decembrie a aceluiași an, 1960, la pagina 64:

„Era ora 11 și cîteva minute — *scria săptămînalul* — cînd gravul deținut cu păr argintiu s-a retras agale în celula sa de 3 metri pe 1,75 din spitalul penitenciarului Rikers Island (New York) ca să ia masa. Ușa grea s-a închis în urma lui, în timp ce el se îndrepta spre micul lavabou ca să se spele pe mîini. Asta se întîmpla săptămîna trecută cu Frankie Carbo, tocmai în momentul în care numele lui era pomenit în vechiul edificiu al Senatului, la Washington. Pentru Carbo, aflat în celula lui de la etajul III, era doar o nouă zi de închisoare. Suferind de rinichi și de diabet, „mister Gray" era internat în spitalul închisorii. Avîndu-se în vedere starea precară a sănătății lui, i s-a permis lui Carbo să muncească numai atunci cînd se simțea capabil s-o facă. De obicei își spăla tacîmurile și din timp în timp, atunci cînd se simțea mai bine, ștergea și pardoseala celulei. Așezat pe micul pat din celula cu trei ziduri și fără nici o fereastră, Carbo și-a pus ochelarii și a început să citească ziarele care vorbeau despre el. Numele lui se afla în cele mai importante știri din zilele acelea dar la Rikers Island, omul acesta îmbrăcat în cămașă albă și cu pantaloni gris de pușcăriaș era, acum, doar un număr: 109 032."

Acesta era Frankie Carbo *în zilele acelea. Cînd i-a venit și lui rîndul să dea declarație în fața Subcomitetului, nerăbdarea gazetarilor ajunsese la culme. În dimineața zilei de miercuri 14 decembrie 1960, Carbo a apărut în fața lui Estes Kefauver, destul de elegant îmbrăcat, în haine bleu-marin cu cămașă albă și cravată bleu. Din buzunarul de la piept al hainei ieșeau colțurile unei batiste imaculate.*

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano).

Dialog cu cititorii

Tov. TUDOR TUREA, Sibiu. Să știți că și în arbitraj — ca în multe alte domenii de activitate — valoarea nu așteaptă numărul anilor. Iată de ce sîntem de acord cu dv că tinerilor cavaleri ai fluierului trebuie să li se acorde un credit mai mare. Nici colegiul arbitrilor sibieni — unde ne spuneți că se manifestă unele rețineri față de noii veniți în arbitraj — să nu facă excepție, în acest sens. Să-i promoveze cu curaj pe cei care merită acest lucru. Trebuie să vă spunem, însă, că această întinerire de care vorbiți cere mult tact. Arbitrajul, mai ales la fotbal, e pretențios. Publicul spectator îl apreciază pe cel ce conduce jocul în raport cu deciziile date și nicidecum cu vîrsta pe care o are. Am aflat că noul Colegiu central de arbitri și-a propus în planul de activitate recrutarea de noi cavaleri ai fluierului pe care, în funcție de valoare, de pregătire, să-i delege să conducă jocuri. Mai întîi la categorii inferioare și apoi la întîlniri mai grele. Așteptăm ca proiectele să devină fapte.

Tov. PETRU DROBOTĂ, str. Petrila, nr. 47, Cluj. Dorința dv e de fapt dorința sutelor de mii de iubitori ai fotbalului de la noi. Dar pînă la Mexic mai sînt atîtea examene grele. În fotbalul nostru mai sînt multe de făcut pentru ca cei ce-l îndrăgesc să fie pe deplin satisfăcuți de valoarea și rezultatele lui. Nimeni nu contestă faptul că avem jucători talentați. O știm de multă vreme (ce rezultate, ce victorii realizau juniorii noștri cu ani în urmă!). Dar, talentul trebuie materializat și confirmat prin victorii, mai ales cînd tinerii trec la senior-at. Privind selecția, sîntem de acord cu dv ca cei mai buni fotbaliști să îmbrace tricourile reprezentativei. Echipa aliniată pe Wembley se pare că e un început promițător în acest sens. Spuneți, de asemenea, că selecționabilii trebuie să fie folosiți la națională pe posturile în care evoluează la echipele de club. Normal! Ni se pare însă curios că tocmai dv, care susțineți acest punct de vedere, îl propuneți, de pildă, pe Hălmăgeanu pentru postul de fundaș lateral dreapta, deși la Steaua el joacă fundaș central stînga, iar pe Nunweiller VI, cel mai bun jucător al nostru în ultimele partide internaționale, ca înaintaș central dreapta, deși postul său preferat este mijlocaș stînga. Ce să mai înțelegem din aceste propuneri? Vreți, într-adevăr, să-i ajutați pe selecționeri sau să-i derutați?

Tov. NELU CENEC, str. Primăverii, nr. 32, Ploiești. Știm, sînteți un mare admirator al fotbalului și, în special, al Petrolului. Dacă Pavlovici va confirma speranțele dv sau nu, totul depinde numai și numai de el, de seriozitatea cu care se va pregăti și de modul cum va înțelege să se încadreze în noul său colectiv. Antrenorii ploieștenilor — după cum ne-a declarat prof. Cernăianu — așteaptă mult de la el și sînt hotărîți să-l ajute. La Petrolul, întotdeauna a existat un mediu dintre cele mai propice muncii și afirmării. Ar fi păcat ca un jucător de talentul lui Pavlovici să scape și această ocazie ce i se oferă de a reintra în rîndurile fotbaliștilor noștri fruntași. Mai ales că este încă tînăr.

DAN ZAMFIRESCU, str. Brazda lui Novac, Bloc D-28, Craiova. După cîte am înțeles, cunoști foarte bine echipele din orașul tău. Nu-ți rămîne altceva de făcut decît să te prezinți la unul dintre antrenorii echipelor de juniori și să... dai probă. Ei sînt în măsură să aprecieze dacă la 15 ani ai sau nu chemare pentru fotbal. Dacă da, cu siguranță că vor fi bucuroși să aibă în echipă un element de perspectivă.

Constantin ALEXE